

Dosarul nr. 3ra-410/22
2-21043382-01-3ra-14042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La 24 martie 2021, Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că reclamanta este soția lui xxxx xxxxx, iar la xxx xxxx xxxx, în familia lor s-a născut fiica, xxxx xxx. Soțul reclamantei activează în organele Procuraturii din 9 aprilie 2009, iar în prezent exercită funcția de procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și achită contribuții în fondul social ca salariat, fiind persoană asigurată.

Reclamanta nu este angajată în câmpul muncii și este în exclusivitate la întreținerea soțului, neavând careva surse de venit. După nașterea fiicei reclamantei a fost calculată și achitată indemnizația de maternitate de la 29 iulie 2020 până la 1 decembrie 2020, ca persoană care se află la întreținerea soțului reieșind din salariul mediu al soțului, în sumă de 104 322,73 lei.

La 11 decembrie 2020, reclamanta s-a adresat cu cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sec. Centru, solicitând recalcularea indemnizației de maternitate cu includerea în formula de calcul la capitolul venituri pentru luna iunie 2020 a sumei de

88 500,66 lei, indemnizația de concediu acordat lui xxx xxxx începând cu data de 1 iulie 2020, însă dezideratele sale nu au fost luate în considerare, inclusiv după adresarea cu cerere prealabilă.

A subliniat că soțul reclamantei, potrivit ordinului 839-p din 25 iunie 2020 al Procurorului General, nu a beneficiat de un concediu de 100 zile plătite, începând cu 1 iulie 2020, iar conform extrasului din evidența contabilă a Procuraturii Generale a salariatului xxx xxxx, suma indemnizației de concediu plătit în baza acestui ordin a constituit 88 500,66 de lei. Indemnizația de concediu se plătește de către angajator cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de plecarea salariatului în concediu, reieșind din faptul că lui xxx xxxx i-a fost acordat concediu de odihnă începând cu 1 iulie 2020, indemnizația urma să-i fie achitată cel târziu până la data de 28 iunie 2020, însă datorită duratei perioadei de calculare a indemnizației, precum și altor proceduri interne de contabilitate a Procuraturii Generale această sumă a fost transferată abia la 3 iulie 2020. Cu toate că indemnizația în cauză a fost achitată cu încălcarea legislației, abia în luna iulie, urmează să fie luată în considerare ca venit realizat în luna iunie a anului 2020, fapt ce reclamanta a adus la cunoștință pârâtei, prezentând toate actele confirmative în acest sens.

În opinia reclamantei, indemnizația în sumă de 88 500,66 de lei urma să fie luată în considerare la calcularea indemnizației de maternitate achitată Oxanei Negurița, ca venit realizat în luna iunie 2020.

Reclamanta a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului nr. 10610 din 18 decembrie 2020 al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sec. Centru, mun. Chișinău și refuzului nr. N-217/21 din 12 februarie 2021 al Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și achite reclamantei indemnizația de maternitate stabilită prin decizia nr. 2020/91/1/32972 din 6 august 2020 cu includerea în formula de calcul la capitolul venituri pentru perioada lunii iunie 2020 a sumei de 88 500,66 de lei și încasarea din contul pârâtei în beneficiul Oxanei Negurița a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, ca neîntemeiată (f.d. 65, 66-75).

La 23 iulie 2021, Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, a depus apel nemotivat, care ulterior, la 22 octombrie 2021, a fost completat cu motivare împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d. 83, 85-88).

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 108, 109-118).

Fiind investită cu judecarea apelului, instanța de apel a notat că, prin certificatul de concediu medical nr. xxxxx eliberat de instituția curativă se confirmă acordarea concediului medical începând cu 29 iulie 2020 până la 1decembrie 2020, respectiv baza de calcul al indemnizației de maternitate la caz, sunt 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, deschiderea buletinului medical, adică, până la 30 iunie 2020. Prin urmare perioada de calcul a indemnizației de maternitate

(venitul asigurat participant în calcul) este iulie 2019 - iunie 2020, pe când suma de 88500,66 de lei s-a achitat lui xxx xxxx în iulie 2020 (f.d. 9).

Curtea de Apel Chișinău a conchis că Casa Națională de Asigurări Sociale întemeiat și în conformitate cu normele legale i-a calculat și achitat apelantei indemnizația de maternitate, iar argumentul apelantei precum că intimata urma să-i calculeze indemnizația de maternitate și din suma achitată acordată soțului apelantei, xxx xxxx potrivit ordinului nr. xxx xxxx al Procuraturii Republicii Moldova, îl reține ca fiind neîntemeiat, or legislația națională specifică expres perioada de 12 luni premergătoare lunii producerii riscului asigurat, la caz riscul asigurat a apărut la 29 iulie 2020, data deschiderii buletinului medical, iar baza de calcul este iulie 2019-iunie 2020.

Instanța de apel a concluzionat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că Casa Națională de Asigurări Sociale, la examinarea cererii privind recalcularea indemnizației de maternitate cu includerea în formula de calcul la capitolul venituri pentru perioada lunii iunie 2020 a sumei de 88 500, 66de lei, corect a aplicat normele legale în vigoare la data emiterii răspunsului.

La 13 ianuarie 2022, Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior, la 7 iulie 2022, a fost completat cu motivare, solicitând casarea actului judecătoresc, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea cererii de recurs, a invocat că, lui xxx xxxx i-a fost acordat concediu de odihnă începând cu data de 1 iulie 2020, respectiv indemnizația urma să-i fie achitată cel târziu până la 28 iunie 2020, însă din cauza perioadei îndelungate de calculare a indemnizației, precum și altor proceduri interne de contabilitate ale Procuraturii Generale această sumă a fost transferată abia la 3 iulie 2020, ce se confirmă prin răspunsul nr. 15/1-9d/21-82 din 11 mai 2021.

În opinia recurente, indemnizația în sumă de 88500,66 de lei urma să fie luată în considerare ca venit realizat în luna iunie de către xxx xxxx, chiar dacă aceasta a fost achitată cu încălcarea legislației.

Prin urmare, recurenta a subliniat că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt contradictorii și incerte și prin urmare reținerile la plata din culpa angajatorului nu poate fi imputată salariatului, și nicidecum nu se pune în vina intimitei, însă având în vedere că s-au prezentat acte justificative și se solicită recalculul plăților sociale, legislația prevede posibilitatea recalculului prin hotărâre judecătorească.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 decembrie 2021, dispozitivul deciziei fiind notificat reprezentantului recurentului, avocatului Ina Pucas, la 27 decembrie 2021, ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică. Decizia motivată din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată

reprezentantului recurentului, avocatului Ina Pucas, la 17 iunie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d. 138-139).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 14 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost expediată copia recursului depus de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referințele din 20 aprilie 2022 și 3 august 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, prin care instanța de apel a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, fiind aplicate corect normele de drept material și procedural, solicitând respingerea recursului.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Oxana Negurița, reprezentată de avocatul Ina Pucas, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Iurie Bejenaru

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu